

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रो वृत्रायु वज्रमुदयच्छुथ्स वृत्रो वज्रादुर्यातादविभेथ्सौऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा
इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यं प्रायच्छुत्स्मै द्वितीयुमुदयच्छुथ्सौऽब्रवीन्मा
मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्स्मै तृतीयुमुदयच्छुत्तं विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सौऽब्रवीन्मा
मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तं निर्मायं
भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीदुक्थ्यो गृह्यते इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृक्षं इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत् इत्याहेन्द्रायु हि स तं
प्रायच्छुत्स्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याहु यदेव विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभंजति
त्रिनिर्गृह्णाति त्रिरहि स तं तस्मै प्रायच्छुदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याहु पुनःपुनः (३)

हंस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यजस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यः हुतः सोमा
अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वैति तस्मादेकं यन्ते बुहवोऽनु यन्ति तस्मादेको
बहूनां भुद्रो भवति तस्मादेको बुहीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
यज्ञयशसेना॑पर्येयुमित्यन्तराहवुनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेना॑पर्यति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेना॑पर्येयुमित्यन्तरा
संदोहविर्धाने तिष्ठन्नवं नयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेना॑पर्यति यदि कामयेत सदस्यानं
यज्ञयशसेना॑पर्येयुमिति सद आलभ्यावं नयेथसदस्यानेव यज्ञयशसेना॑पर्यति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येत्रयस्मि १० शत्रा ५॥

[१]

आयुर्वा एतद्यजस्य यद्वूव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तमं
मूर्धानं दिवो अरति पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनः समानानां करोति वैश्वानरमृताय
जातमग्निमित्याह वैश्वानरः हि देवतयायुरुभयतौवैश्वानरो गृह्यते तस्मादुभयतः प्राणा
अधस्तांचोपरिष्टाचार्थिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते उर्ध्वस्तस्मात् (६)

अर्ध्यवाङ्माणौऽन्येषां प्राणानामुपोऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोते ध्रुवस्तस्मादुस्थान्याः

प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति माऽसेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीं पर्याचिकीर्षन्तां देवा
ध्रुवेणादृहन्तद्धूवस्य ध्रुवत्वं यद्धूव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्गृजस्य यद्धूव
आत्मा होता यद्धोतृचम्भे ध्रुवमवनयत्यात्मन्त्रेव यज्ञस्य (७)

आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहः पुरस्ताद्यायुषो भुङ्गे मध्यतोऽवनीय
इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषो भुङ्गे उत्तरार्धेऽवनीय इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुषो भुङ्गे वैश्वदेव्यामृचि
शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तमादेव यज्ञस्यैकान्तर्चत्वारि ४शब्दं॥ ३॥ [२]

यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वामविष्यन्तीति ते संवधसुरेण
योपयित्वा सुवर्गं लोकमायन्तमृषय क्रतुग्रहैरेवानु प्राजान्तु यद्वत्ग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्य
लोकस्य प्रज्ञात्यै द्वादशं गृह्यन्ते द्वादशं मासाः संवधस्तरः संवधस्तरस्य प्रज्ञात्यै सुह प्रथमौ
गृह्येते सुहोत्तमौ तस्माद्वौद्वौवृत्तू उभयतोमुखमृतपुत्रं भवति कः (९)

हि तद्वेद् यतं क्रतुनां मुखमृतुना प्रेष्येति पद्मत्वं आहु पद्मा क्रतवं क्रतुनेव
प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः पुनरक्रतुनाहं द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना
प्रेष्येति पद्मत्वं आहर्तुभिरिति चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं क्रतुनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनरक्रतुनाहं तस्माद्विपादुश्चतुष्पदः पशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति पद्मत्वं आहर्तुभिरिति
चतुर्द्विः पुनरक्रतुनाहाक्रमंणमेव तथेतु यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै
नान्योन्यमनु प्र पंचेत यदन्योऽन्यमनु प्रपञ्चेतर्तुरक्रतुमनु प्र पंचेतर्तवो मोहुकाः स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाख्यर्युर्दक्षिणेनु प्र पंचते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण तस्मादादित्यः षण्मासो
दक्षिणेनैति पदुत्तरेणोपयामगृहीतोऽसि सुऽसर्पैऽस्य ऋहस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो
मासु इत्याहुस्तमेव तत्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युक्तुमि ४शब्दं॥ ४॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यद्वत्ग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्रमृतपुत्रेण गृह्णाति
ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
यदिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नो गृह्यते ओजं एवावं रुद्धे वैश्वदेव शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै
प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेव शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादुसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्युद्घुदैति तस्माऽथर्व एव मन्यते मां प्रत्युदंगादिति वैश्वदेव शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादुसावादित्याभ्युशच्च॥ २॥

[४]

इन्द्रो मरुद्धिः सांविद्येन माध्यन्दिने सर्वने वृत्रमंहन् यन्माध्यन्दिने सर्वने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य वृत्रं जघ्नुष्व क्रृतवोऽमुह्यस्स क्रृतुपात्रेण मरुत्वतीयां गृह्णातातो वै स क्रृतून्माजांनाद्यद्वृपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्ते क्रृतूनां प्रज्ञात्यै वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातुव्यायु प्र हरति यन्मरुत्वतीया उद्देव प्रथमेन (१५)

यच्छुति प्र हरति द्वितीयैन स्पृणुते तृतीयेनायुर्युप्य वा एतद्यजमानः सङ्स्कुरुते यन्मरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीयु इषुस्तृतीयुः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृजति द्वितीयैन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रः हृत्वा परां परावतं मगच्छुदपाराधुमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स एताम्मरुत्वतीयानात्मस्परणानपश्युत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयैनाऽऽत्मानं तृतीयैनात्मस्परणा वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन स्पृणुतेऽपानं द्वितीयैनाऽऽत्मानं तृतीयैनेन्द्रो वृत्रमंहन्तं देवा अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तम्हेन्द्रस्य महेन्द्रत्वः स एतं माहेन्द्रमुद्धारमुद्दरत वृत्रः हृत्वान्यासु देवतास्वधिय यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरतेऽन्यासु प्रजास्वधिशुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवत्यौ वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रः शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनांगृहीत देवतांस्वष्टाविश्चतिश्च॥ ३॥

[५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्यां उच्छेषणमदुस्तप्राशन्त्राथ्सा रेतोऽधत्त तस्यै चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयमपचत्तसामन्यतेच्छेषणान्म इमेऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीयाऽसो जनिष्यन्ते इति साग्रे प्राशन्त्राथ्सा रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायते सादित्येभ्यं एव (१८)

तृतीयमपचत्तद्वेगांय म इदः श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकः स एकोऽसद्योऽस्य प्रजायामृथ्यांता अस्माकम्भोगांय भवादिति ततो विवस्वानादित्योऽजायते तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेकं एवद्दो यो यजते स

देवानाम्भोगांय भवति देवा वै युज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्थस आदित्यानन्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त तात्र प्रति प्रायच्छुन्तस्मादपि वध्यं प्रपत्तं न प्रति प्रयच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्वृह्यते तिसुभिरकृभिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जायते तदेव तत् (२०)

मिथुनं पशवो वा एते यदादित्य ऊर्द्धर्धे द्वामध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशुनां मध्यतो देधाति श्रतात्ङ्गेन मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्षं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति प्रतिरुद्धयैवास्मै पशुन्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्य गृह्णाति रुद्रादेव पशुनन्तर्देधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपाशुसवन्तः स एतमेव सौमपीथं परिशय आत्मीयसवनाद्विवस्व आदित्यैष ते सौमपीथ इत्याहु विवस्वन्तमेवाऽदित्यः सौमपीथेन समर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवावरं रुद्धे यदिं ताजकप्रस्कन्देद्वर्षुकः पर्जन्यः स्याद्यदिं चिरमवर्षुको न सांदयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदेनुवषद्वृद्धर्याद्वृद्रं प्रजा अन्ववसृजेत्र हुत्वान्वीक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुरस्य प्रमायुक्तं स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव युज्ञाङ्गराय तदेव तदन्तर्देधाति न समविशतिश्च॥५॥

[६]

अन्तर्यामपत्रेण सावित्रमाग्रयुणाद्वृह्णाति प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सांदयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदेनुवषद्वृद्धर्याद्वृद्रं प्रजा अन्ववसृजेतेष वै गायत्रो देवानां यथसवितैष गायत्रिये लोके गृह्यते यदाग्रयणो यदन्तर्यामपत्रेण सावित्रमाग्रयुणाद्वृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वैः (२३)

देवास्तुतीयः सवनं नोदयच्छुन्ते सवितारं प्रातःसवनभागः सन्त तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयः सवनमुदयच्छुन् यत्तृतीयसवने सवित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवित्रपत्रेण वैश्वदेवं कलशाद्वृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता प्रसवानामीशे यथसवित्रपत्रेण वैश्वदेवं कलशाद्वृह्णाति सवित्रप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जुनयति सोमे सोमंभिगृह्णाति रेतं एव तद्वधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याहु सोमे हि सोमंभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहे मनुष्यैःयो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याहु मनुष्यैःय एवैतेन करोति बृहदित्याहु देवेभ्य एवैतेन करोति नम इत्याहु पितृभ्य एवैतेन करोत्यतावतीर्वे देवतास्ताभ्य एवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याहु वैश्वदेवो ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्यकाशविश्वातिश्च॥ ३॥

[७]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांशुपात्रेण प्रथमश्चैत्तमश्च ग्रहौ गृह्यते प्राणमेवानु प्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणः प्राण उपांशुः पर्णीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुपांशुपात्रेण पात्रीवत्माग्रयुणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननायु तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पर्णीः सुर्वगम् (२६)

लोकमजिगांसन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतं पात्रीवत्मपश्यन्तमगृहत ततो वै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन् यत्पात्रीवतो गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्ये स सोमो नातिष्ठत ऋभ्यो गृह्यमाणस्तं धृतं वज्रं कृत्वाघृन्तं निरिन्द्रियं भूतमगृहन्तस्माधिक्षयो निरिन्द्रिया अदायादीरपि पापात्पुङ्स उपस्थितरम् (२७)

वदन्ति यद् धृतेन पात्रीवतः श्रीणाति वज्रेणैवैनं वशे कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जायन्ते बृहस्पतिसुतस्य तु इत्याहु ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणेवास्मै प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्याहु रेतो वा इन्दू रेतं एव तद्वधातीन्द्रियाव इति (२८)

आहु प्रजा वा इन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जनयत्यग्ना(३) इत्याहुग्निर्वै रेतोधाः पर्णीव इत्याहु मिथुनत्वाय सज्जदेवेन त्वष्टा सोमं पिबेत्याहु त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्वृपमेव पशुषु दधाति देवा वै त्वष्टागमजिग्यांसन्ध्यं पर्णीः प्रापद्यत तं न प्रति प्रायच्छुन्तस्मादपि (२९)

बध्यं प्रपत्तं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पात्रीवते त्वष्टेऽपि गृह्यते न सांदयत्यसन्नाद्विप्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदनुवषद्वर्याद्वृदं प्रजा अन्ववसृजेद्यन्नानुवषद्वर्यादशान्तमग्नीर्थमध्येदुपांश्वनु वषद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजति शान्तमग्नीर्थसोमभक्षयत्यग्नीत्रेष्टुरुपस्थ्यम्

सोंद (३०)

नेष्टुः पर्कीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टिरि रेतो दधाति नेष्टा पलियामुद्गात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेतं एव तथिंश्चत्यूरुणोप प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नं कृत्योरुमुप प्र वर्तयति युदा हि नग्न ऊरुभवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यते ऽथ प्रजा: प्र जायन्ते॥ (३१)

पब्लोः सुवर्गमुपस्थितरमिद्रियाव इत्यर्थे सोंद मिथुन्यंष्ठो च॥६॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीरूपकपालमुदौज्ञाथस द्रोणकलशोऽभवत्स्माथ्सोमः समस्वथस हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकिथसञ्चुवानी(३) मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्वोष्याम्यामः हौष्यामि यन्न हौष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमधियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न मय्यामः हौष्यसीति तं धुनाभिरश्रीणात् (३२)

तः शृतं भूतमंजुहोद्यद्वानाभिरहारियोजनः श्रीणाति शृतत्वाय शृतमेवैन भूतं जुहोति बहीभिः श्रीणात्येतावर्तीरेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुधां भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा इन्द्रस्य पृशंयः कामदुधां यद्वारियोजनीरिति तस्माद्बहीभिः श्रीणीयादरख्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधयं आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासं प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव घासं प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं पुनर्युनक्ति तादगेव तच्छीरुपन्नधिनिधाय जुहोति शीरूपतो हि स समभवद्विकम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्तस्मृद्य पशवो वै हारियोजनीर्यथसमिन्द्यादल्पाः (३४)

एनं पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेन्न यन्न समिन्द्याद्वहवं एनं पशवोऽभुञ्जन्त उपं तिष्ठेन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति बहवं एवैनं पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य एव तत्र सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्मतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥४॥ [९]

ग्रहान् वा अनु प्रजा: पशवः प्र जायन्त उपाः श्वन्तर्यामावजावयः शुक्रामुस्थिनौ पुरुषा क्रतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिरकृग्भिर्गृह्यते तस्माद्वावः पशूनां

भूयिष्ठा यत् त्रिरूपाऽशुः हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्वौ त्रीन् जा जुनयत्यथावंयो भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयुणः पुत्रः कलशो यदाग्रयुण उपदस्येत्कलशाद्वृहीयाद्यथां पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावंति ताद्वगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयुणाद्वृहीयाद्यथां पुत्रः पितरं क्षित उपधावंति ताद्वगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयुणो यद्वहौ वा कलशो वोपदस्येदाग्रयुणाद्वृहीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयुणः स्थाल्या गृह्णाति वायुव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभूथमवं यन्ति परा स्थालीरस्युन्त्युद्वायव्यानि हरन्ति तस्माथ्नियं जातां परास्युन्त्युत्पुमा॑स॒ हरन्ति यत्पुरोरुचमाहु यथा वस्येस आहरति ताद्वगेव तद्यद्वहै गृह्णाति यथा वस्येस आहृत्य प्राहं ताद्वगेव तद्यसादयंति यथा वस्येस उपनिधायापुक्रामति ताद्वगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्रायजुषा क्रियते शिथिलं तद्वचा तद्वृढं पुरस्तादुपयामा॑ यजुषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा क्रुचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादपुक्रामति ताद्वगेव तद्यद्यादंशं च॥३॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते इमुमेव तैर्लोकमभि जंयति परांडिवं ह्यसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्ते इममेव तैर्लोकमभि जंयति पुनः पुनरिवं ह्ययं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रायानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमप्यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन्वं ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावंयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेदं निदानवाभवत्यज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपाऽशु शः सति तत् (४०)

उपाऽश्वन्तर्यामयोर्यदुच्छस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेदं निदानवाभवति यो वै ग्रहाणां मिथुनं वेदं प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिरन्ये ग्रहां गृह्यन्ते वायव्यैरन्य एतद्वै ग्रहाणां मिथुनं य एवं वेदं प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायतु इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबृथ्स विष्वङ्गः (४१)

व्याच्छुथ्स आत्मनारमणं नाविन्दुथ्स एताननुसवनं पुरुडाशानपश्यतां निरंवपुत्तैर्वै

स आत्मन्नारमणमकुरुते तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनं पुरोडाशानां
प्राशर्भीयादात्मनेवारमणं कुरुते नैनः सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनौ वदन्ति नर्चा न यजुषा
पङ्किराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्कत्वमिति धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेन
पङ्किराप्यते तद्यज्ञस्य पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शःसंति तद्विष्वद्विष्वतुर्दश च॥४॥ [११]

इन्द्रै वृत्रायाऽयुर्वे यज्ञेन सुवर्गयेन्द्रै मरुद्विरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपाशुपात्रेन्द्रै वृत्रमहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकादश॥११॥

इन्द्रै वृत्राय पुनरकृतुनाह मिथुनं पुशवो नेष्टः पर्णीमुपाश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारि शत॥४२॥

इन्द्रै वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पष्ठकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥६-५॥